

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljskih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto . . . gl. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . 12.—
Za pol leta, četrť leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 879.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije ip. oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzljavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Ljubljana 26. »Karnijoleem« in ostalim »buršem« se je o priliki petnajstletnice »Karnijole« zabranilo nositi društvene znake.

Dunaj 26. Cesar je imenoval državnega poslanca grofa Julija Andrassyja tajnim svetnikom.

Dunaj 26. Nekateri listi trdijo, da se je misija princa Alfreda Liechtensteina umaknila v ozadje ter da dobimo po vsej priliki kabinet s Chlumecem na čelu, kojega je cesar, razven drugih politikov, zopet sprejel danes dopoldne.

Praga 26. Žida Erbmanna in Wassermanna, katera je Hilsner ovadil kakor morilec Neže Hruza, se nahajata že v rokah pravice. Wassermann se je sam javil sodišču ter trdi, da lahko dokaže svoj alibi.

Carigrad 26. Ruski poslanik Simonjev je bil sinoči povabljen na diné v Yldiški palači, po katerem ga je sultan sprejel v avdijenciji.

Carigrad 26. Visoka porta je včeraj zopet zagotovila grško poslanstvo, da se zaključi pogajanje gledé specialne konvencije dne 1. oktobra tek. leta.

Aleksandrija 26. Kičener-paša ne more zaradi slabega vremena nadaljevati vojnih operacij proti kalifu. Tudi gradnjo zadnjih 50 milj železnice so iz istega razloga odložili na poznejšo dobo.

Bolean 26. Občinski zastop je sklenil, da stori potrebne korake, da se ne bodo ponavljale na tamošnjem sodišču razprave v italijanskem jeziku.

Pariz 26. V ministerskem svetu so imenovali generala Delannea načelnikom glavnega štaba in admiral Menarda vrhovnim poveljnikom severne eskadre.

Petrograd 26. Ruske novine smatrajo beligradske razsodbo kakor nenavadno strogo. »Svjet« pravi, da je smrtna kazen, ki je zadela Kneževića, opravičena, glede ostalih obsojencev pa je istega menenja kakor ostali listi, dočim hvali pomiloščenje Pašića kakor dober in plemenit čin.

»Novoje Vreme« zahteva, naj bi Milan sedaj zapustil Srbijo.

Beligrad 26. Danes so oblekli obsojene radikalce v belo obleko kaznjencev ter one, ki so obsojeni na 20-letno vozo, ukovali v verige. Le-ti ostanejo v Belemgradu, dočim spravijo ostale kaznjence v Požarevac.

New-York 26. »New-York Herald« je izvedel iz Washingtona, da je vsled strogih predpisov glede naseljevanja na Filipinih večvlasti neslužbenim potom povpraševalo za pojasnila ter da se je tudi o carinski tarifi za te otoke v diplomatskih krogih razpravljalo živahno.

Hrvatski gimnazij v Pazinu.

Vse laži, ki jih italijanska trobila širijo v svet o hrvatskem gimnaziju v Pazinu, se po nastopnih podatkih pokažejo v pravi luči:

Za upis se je prijavilo 127 dijakov. 3 od teh se niso podvrgli vsprejemnemu izpitu, 24 njih je bilo odbitih, a 100 jih je upisanih.

V italijanski gimnazij je upisanih 91, dočim so bili odbiti samo 3, a 1 ni pristopil k skušnji.

Na hrvatskem gimnaziju so trajali vsprejemni izpiti od 15. do 21. t. m. Vredni gospod ravnatelj je v svoji neutrudljivosti — ki je segala tako daleč, da so ga radi tega grajali njega lastni prijatelji — kateri dan pozabil celo na obed. Do

pozne večera je izpraševal dečke, samo da je ustregel roditeljem in jih rešil iz mučne negotovosti radi usode njih otrok.

Od upisanih jih je 96 rojenih in nastanjenih v Istri, 1 je rojen izven a nastanjen v Istri, 3 so rojeni in nastanjeni izven Istre. Od vseh je **samo eden** rojen izven Primorja.

Po bivališču roditeljev spadajo upisani dijaki:

Krajni občini Pazin 34, in od teh dvanajstotica davčni občini Pazin, a šestotica mestu samemu; krajnim občinam Tinjan, Žminj in Boljun 19. Iz sodnega okraja pazinskega jih je torej skupno 53. To število najbolje opravičuje osnutje tega gimnazija v Pazinu. Na sodni okraj Volosko spada 8, Podgrad 4, Buzet 12, Koper 7, Motovun 6, Lošinj 3, Rovinj 2, Pulj 1, Krk 1, Trst 1, Sežana 2.

Po narodnosti je 80 Hrvatov, 19 Slovencev in 1 Čeh.

To so statistični podatki početkom šolskega leta, ki do temelja rušijo vsa ona prazna ugibanja, na katere so naši narodni nasprotniki oprli svoje barbarske in brezsrčne spletke proti osnutju tega gimnazija.

Poznavajoči naravno nadarjenost našega naroda, vedoči, da so na hrvatski gimnazij v Pazinu vpisani **samo izbrani dijaki**, hrepeneči po nauku, ter zaupajoči močem, katerim je poverjena ta naša nada: smo prepričani, da bomo tudi ob zaključku šolskega leta mogli z sličnimi statističnimi podatki vzeti moč tistemu strupu, ki ga iz svojega žrela sika na ta mladi zavod kača, ogrevajoča se na prisojnem: židovsko-italijansko novinstvo. Strpljen — spašen! pravi hrvatski pregovor.

PODLISTEK.

Vida.

Spisala Kopriva.

«Oh kako grozno je dolgočasno v teh hribih», je zdihihnila mlada Vrhovska učiteljica v poštni pisarni svoji prijateljici Vidi.

Temni lasje so obrobljali ne baš lep, a interesanten obrazek in dvoje oči se je iskriло pod čelom, enako temnih, velicnih, strastnih. — Mala gibčna postavica, prijeten glas — taka je bila Vrhovska učiteljica, gospica Berta Bavdekova.

Opirala se je s komolci na ograjo, ki je delila poštno sobo v dva dela — za stranke in za opraviljico, Vido Jelovškovo.

«Oh kako je dolgčas», je vzdihnila še enkrat in zazdehala.

«Oh Vida, jaz umrem v tem zakotju samega dolzega časa».

«Pa kaj čitaj», ji je odvrnila plavolasa, modrooka Vida, hiteča pritiskavati uradni pečat na pisma, ki so ležala na mizi. «Vrhpolje — Oberrn», kolikrat že je pritiskala te znake tu v mali kraški vasi! — — —

«A čitam naj», je zevala Berta, «kaj neki, prosim te! Saj čitam, da me oči skelé; zdaj sem se pa tudi že naveličala tistih pustih novel in dolzih romanov v »Universal-Bibliotek«.

«Pa čitaj kaj slovenskega, posodim ti, če hočeš Govekarjeve »O te ženske«; mogoče, da te

bo zanimalo. — Predvčerajnjem sem dobila knjigo, a sem jo že prečitala. Več, nekako čudno mi je bilo, ko sem čitala tiste novelice o nas — tako pol res, pol ne!»

«No, daj — kedaj odpraviš pošto? —»

«Kake tri četrti ure me moraš že še počakati, če hočeš, da pojdem potem malo s teboj gori v šolo.» —

«Oh, naj bo no, daj mi sem knjigo, čitala bom tačas».

In čitala je. Stal je primaknila k mali železni peči in preobračala list za listom. Zdaj ji je lahek smeh igral krog usten, zdaj so se ji jezno zablišnile oči; vč sil je celo malo zacepetala z nogo ali nakrat skočila kvišku, da je Vida, sklepaajoča dnevne račune, morala vedno od kraja začenjati šteti.

Pečica je prijetno razgrevala sobo in velika svetilnica, viseča sredi stropa, je zadostno razsvetljala mali prostor. Vida je še vedno računala, pisala in razrejevala pisma in zaboje. Zunaj je butala burja ob okno, a Berta je še vedno obračala liste.

«Gotova sem», je vskliknila konečno Vida, ter veselo poklicala postiljona, ki je razne zaboje, košare in zavitke odnesel na poštni voz, a Vida je stopala za njim z vrečicama z denarnimi in priporočenimi pismi v rokah — bilo je dokaj opravila s pošto, ker je bila lesna in druga trgovina v tem kraju jako razvita. —

Skoro se je Vida vrnila v sobo, kjer je Berta že odložila knjigo in nemirno stopicala po sobi.

«No, Berta, ti je še dolgčas?»

«Dolgčas ne, a jezim se, jezim se prav pošteno na tega Govekarja, ki ti piše, češ: »take-le ste! Eto vam ogledala!» in človek niti ne more reči, da ni res, kar piše — uh, tako me jezi!» —

«Le ne jezi se preveč! Tako v našem, kakor možkem spolu je izjem».

«O saj to mu nič ne zamerjam, da nas ne povzdiguje v tretja nebesa. Naj nas le opisuje tako-le lahkomisljene in navihane! A ne preveč! Take naj nas opisuje, kakor nas je večina, a ne, kakoršne so le izjeme. Moj Bog, saj ženske bi bile res prave revice dandanes, da nas je sama navinost».

«Ha, ha, kako si se razgrela. Pojdi no! Pisatelj je po mojih mislih nedolžen; dogodilo in dogaja se to čisto lahko, kar piše; da bi pa tako mislil ali da bi smatral ženske sploh vse takimi, kakoršne jih slika v nekaterih svojih novelicah, je pač brez misel in sleherni razsodni čitatelj bo upošteval tudi to in uvaževal. Sicer pa piše izvrstno in ugaja tudi meni, da si sem tudi ženska. Nekaj smo celó na boljem s to knjižico. Možki, ako bo čital te novelice, bo brez dvomno nas ženske opazoval ostreje, nego inče in bode bolj vedel razločevati zlato od svinca, kar bo nam le v korist in ne v škodo!»

(Pride še.)

Politični pregled.

TRST 27. septembra 1899.

Kriza. Scenerija na pozorišču krize se je zopet premenila: misija kneza Liechtensteina stopa zopet v ozadje in kombinacija z uradniškim ministerstvom v ospredje. Ker je baron Chlumetzky zopet prišel na Dunaj, so ugibali politični krogi, da utegne on stopiti na čelo uradniškemu ministerstvu; no, drugi glasovi pa hoté vedeti, da na to mesto postavijo jednega generalov, ki bo brez a irov vladal s pomočjo § 14.

O pokličen Liechtensteinovem pripovednje dunajski poročevalec »Politike«, da je mož hotel najprej zasnovati neko koalicijsko ministerstvo, kateremu bi bil namen, odpraviti jezikovne naredbe in pripraviti popolno spremembo zistema. Toda ta kombinacija da se je razbila ob trdih pogojih, ki jih je stavilo liberalno veleposestvo.

Potem da je mislil na ministerstvo v zmislu desnice. O tem mu je šel na roko zlasti Jaworski. No, kakor rečeno, današnje vesti trdè, da se je Liechtensteinu izjavila tudi ta kombinacija. O vzrokih ni treba mnogo ugibati: mrtva točka, preko katere ni mogel, je bilo gotovo vprašanje, kako dobiti privoljenje Čehov za odpravo jezikovnih naredeb?

Vesti o popolni solidarnosti skupin na desni se potrjujejo tudi danes od vseh strani. Večina je povsem hladna tudi nasproti eventualnosti uradniškega ministerstva. Ona da je tako gotova svoje stvari, da niti ne misli na obstrukcijo, ampak je hoče takoj po volitvah v delegacije strmoglaviti o prvi priliki. Veliko črto čez račune obstrukcijskih strank so napravili Poljaki. Tudi le-ti se drže vrlo. Pred vsem zatrjajo poljski parlamentarci, da za nobeno ceno ne odstopijo od zveze z drugimi skupinami na desni, zlasti z Čehi. Sestavitelj adresnega načrta desnice, kateri načrt je zajedno nje program, Dziedusiński je vskliknil minolesobote na posvetovanju voditeljev desnice, da bi poljski poslanci pokopali sami sebe, ako bi se v tem trenutku ločili od Čehov. Poljski poslanci priznavajo sami, da bi v deželi navstal vihar nevolje, ako bi se hoteli ločiti od večine. »Czas« zatrja, da Poljaki ostanejo na strani Čehov z nezlomljivo konsekvenco, in tudi ko bi poslednji prestopili v obstrukcijo. Oni ostanejo zvesti svojim zaveznikom. »Ruch Katoicki« meni, da eksperiment grofa Thuna pomenja bankerot politike polovičarskih sredstev. Vrniti se treba k tradicijam Dunajevskega, ki je svaril pred kapitulacijo nasproti aemški opoziciji. V Avstriji se ne more vladati proti Nemeem, a tudi ne proti Slovanom.

Praška »Politika« je v dveh potezah izborna označila vso situacijo, rekši: Ministerstva se lahko imenujejo, večine pa ne! Po padeu grofa Thuna se ni poslabšalo naše, ampak položnje naših nasprotnikov. Do sedaj je bila do njih odprta pot: sedaj bodo morali priti k nam!

Kongres slovanskih novinarjev v Krakovem. II. kongres je zaključen, III. se bo vršil prihodnje leto v Zagrebu. Poročila iz Krakovega ne morejo prehlaviti, kako je prebivalstvo tega staročastnega mesta poljskega ob vsakem koraku obsipalo slovanske goste se svojimi simpatijami. V ponedeljek je bil izlet v rudarsko mesto Wieliczko. Tudi tam je bil vsprejem najprisernejši. Zvečer pa se je v prostorih uredništva krakovskega lista »Nova Reforma« zbralo nad 70 urednikov na zapupno posvetovanje. Tu so si iz očesa v oko pojasnili marsikaj in odpravili marsikako nesporazumljenje ob važnih slovanskih vprašanjih. Navzoči zastopniki listov so se obvezali ravnati se v zmislu teh pojasnil, kar bo gotovo imelo najboljših posledice za naše mejsebojno življenje.

Quos deus perdere vult... Kogar hočejo bogovi uničiti, udarijo ga s slepoto. Po tem pogovoru sodi »Hrvatska Sloga« v lepem članku, ki ga je napisala o prepovedi hrvatskim, srbskim in slovaškim novinarjem, da ne smejo sodelovati na kongresu novinarjev v Krakovem. Ako je — tako piše »Sloga« — nedoslednost postala jedno glavnih načel nove državniške modrosti, potem že še umemo ta absurdum pokojne vlade Thunove; ali, ako je, kakor v vsakem drugem poštenem življenju, tudi v državniškem doslednost še danes v načelo, tedaj avstrijska vlada — da ne govorimo o pomanjkanju vsakega političkega razloga — že radi doslednosti ne bi bila smela zabraniti

sodelovanja velikega dela jugoslovanskih novinarjev na shodu v Krakovem.

Ako se je namreč minolega leta sličen shod vršil v Pragi, ne da bi imela vlada ni najmanjšega povoda za zabrano jugoslovanskim novinarjem, tedaj nastaja vprašanje, kako je mogla letos, ob veliko resnejših političkih obošajih in z ozirom na okolnost, da jej v teh časih mora biti največ ležeče na tem, da ne žali slovanskih občutkov — kako je prišla letos do tega, da je izzvala največjo nevoljo tako južnih kakor severnih Slovanov? Kaka državniška modrost je to? Tega ni možno pogoditi, kakor ni možno umeti, kaj je vspodbudilo avstrijsko vlado, da je šla v žerjavico po kostanj za — Madjare! Le-ti imajo seveda dovolj vzroka biti v strahu pred posledicami resnega razpravljanja o težkem položaju, ki ga imajo Slovani na Ogorskem.

No, da-li so si Madjari res kaj koristili s to prepovedjo, to pokaže skorajšnja bodočnost. Ali, kar že sedaj stoji trdno in nepremakljivo, je to, da so avstrijsko vlado hudo zaveli in da bo le-ta morala odgovarjati na trdne in nepremične zahteve avstrijskih Slovanov. Mi Jugoslovani moramo z nekim občutkom zadovoljstva in ponosa slediti tem pojavom, kajti, ako se Madjari poslužujejo vsakojakih umazanih poti, da ovirajo prodiranje slovanske misli, tedaj uživamo mi na jasnem in nepobitnem pojavu, da Madjari z svojimi spietkami upravo izživajo vedno večjo odpornost proti sebi ter da povspešujejo svojo lastno in neizbežno propast!

K tem izvajanjem lista na Sušaku bi pridodali mi še par besed glede »doslednosti«, ki tiči v prepovedi vlade, naročeni od madjarske strani na škodo kongresu v Krakovem. Sedaj zboruje v Brnu shod socijalistov, na katerem sodelujejo in govore gostje iz Nemčije in Italije! Avstrijska vlada nima nič proti temu. Ali, da se umejemo: tudi mi nimamo nič proti temu, ker smo za popolno svobodo vsikdar in vsakemu, dokler se ta svoboda ne zlorablja. Ali proti kričeči nedoslednosti smo, ki je izražena v tem, da se podanikom iste monarhije in istega monarha vzkrača tista mera svobode v gibanju, ki se dovoljuje brez vsega pomisleka podanikom tujih monarhij in tujih monarhov! Ne, to ni že več nedoslednost, to je že slepota...! Madjari tepejo okoli sebe v svoji slepoti, ali: Quos deus perdere vult...

Iz države — »barbarov«. Že zopet prihajamo z številkami in statističnimi podatki. Je pač neka posebna moč v takih suhih podatkih, ki v priprosti obliki, lakonično sicer in brez vse frazeologije in stilistiških arabeskov, oznanjajo — resnico v vsej nje imponujoči veličini. Številke pazinske bijejo nasprotnike slovanske po zobeh, številke goriske zavračajo vse falzifikovanje narodnih obošajev, a par nastopnih podatkov naj loputnejo po ustih klevetnike, ki o državi ruski govore kakor o državi azijskega barbarstva. Te številke govore lapidarno, da Rusija ne le ni država azijskega barbarstva, ampak da marveč prenaša v Azijo evropsko civilizacijo in prosveto.

Fond carja Aleksandra III., kateremu je namen zidati cerkve in šole po Sibiriji, znaša danes milijon rubljev. Sezidal je že 147 cerkev in ustanovil 200 šol. — V Vladivostoku je Rusija otvorila orijentalno šolo za trgovce in obrtnike s kitajskim učnim jezikom. — V Petrogradu in okolici je 1900 čitalnic. — Ruski knjigotržci in izdavalci prirede skoro kongres, na katerem bodo razpravljali tudi o predlogu, kako bi se v Rusiji čim bolj spoznavali s književnostmi ostalih slovanskih narodov?!

Tako delajo — barbari. A mi se ne sramujemo teh »barbarov«!

Sodno ubojstvo v Belemgradu je povzročilo vihar groze po vsem civilizovanem svetu. Vse novine, brez razlike političnega mišljenja, se zgražajo nad sodniki, ki so se dali zlorabiti za tako grozodejstvo. Celo »Neue Freie Presse« vskliska, da je po tem procesu Srbija napravila več simpatij, nego si jih je pridobila popred v 20 letih, in da je ta kruta sodba vrgla Srbijo iz evropske skupnosti v azijsko barbarstvo. Tudi ko bi bila krivda obtoženih radikaleev dokazana, vsprejmal bi se čut pravičnosti in človečnosti proti taki strogoosti; a oni so obsodili brez dokazov, da le napravijo uslugo jednemu človeku, ki je se svojimi slabimi instinkti posebej nesreča nesrečne kraljevine: oni so za dolgo dobo 20 let ukovali v ve-

rige sivolase starčke ter zaslužne patrijote in vrhu vsega ljudi, katerih nekrivda je jasna kakor beli dan. To vpije do neba in ta z nedolžno krvjo pisana sodba naj pade z vsem maščevanjem svojim na onega, ki jo je povzročil.

Današnje brzojavke naznanjajo, da so obsojence že preoblekli v obleke kaznjencev ter jih sproveli v trdnjavo belgrajsko, kjer so jim nadeli verige. Uboge žrtve človeka, ki ne pozna drugega, nego nezmerno uživanje in nezmerno — maščevanje.

Domače vesti.

Množimo otroška vrtee! Vsako jesen se vrača začetek novega šolskega leta. Nam primorskim, posebno pa tržaškim Slovincem silijo v septembru otožne misli v glavo. Vsi so preskrbljeni — samo nas puščajo pred vratmi, ako nočemo drage mladine svoje pripuščati za tujo mizo, kjer se jim ponuja »hruh modrosti«, a s pogojem, da pozabijo na svojo krono: mater! Šol, narodnih šol mi v Trstu živéči Slovenci: pogrešamo leto za letom bolj! In med tem, ko deželne vlade zadržujejo ugodno rešitev, se naši bogati nasprotniki šopirijo po naših zemljah, zidaje vedno več raznarođujočih »zaleg«.

Ne samo, da magistrat odpira leto za letom več laških paralelk na okoličanskih slovanskih ljudskih šolah, stegnila je tudi zloglasna »Lega« svoje kremplje že dalje preko meje, po Istri in Gorici.

Tam pred tržaškim Križem, na goli »gmajni«, stoji laško strašilo — otroški vrt, kamor naše matere pošiljajo svoje otroke po »pjat julie« in »ene bargeše«.

Križani pa molé k temu; ne ganejo se. Kako lahko bi legina šola prišla ob »materijal«, ko bi se naši vrti Križani vzdramili ter si ustanovili »Otroški vrt« v svoji vasi. Alije morda to tako težko, dobiti sobo za 40 otrok? Nekaj bi pripomogla tudi družba sv. Cirila in Metoda. Stariši bi se zavezali plačati toliko na mesec in vrt bi bil zagotovljen.

Druga bližnja vas na tržaški meji je Nabrežina. Tu so imenitni kamenolomi; tu je naseljeno mnogoštevilno delavskih družin. Kruji, kakor je Nabrežina, so najprikladnejši za otroške vrte; saj v prvem začetku in še danes imajo »otroški vrte« glavno nalogo, da varujejo otroke iz delavskih družin. Nabrežinska občina pa je še posebej tako bogata, da bi si s primerno malo občutnimi stroški lahko sezidali lep »otroški dom«.

Slavno županstvo in občinski odborniki bi morali to važno vprašanje spraviti v tok, posvetovati se o tem ter odločiti kaj konkretnega.

Nabrežinska občina bi lahko na svoj račun vzdrževala en teli potrebni otroški vrtec. — Stroški bi tudi ne bili tako veliki, ako bi se stariši obvezali doprinesati malo mesečnino. Gledé vrtnarje se ni bati; imamo jih in izvrstnih moči, ki le čakajo, da bi se Slovenci kje zbudili in odprli otroške vrte.

Stopimo še na devinska tla; tam ob bregovih sinje Adrije sloni slovenska vas, na kraških tleh. Naš narodni nasprotnik si hoče pridobiti vse obrežje jadranskega morja, da bo potem lahko trdil: evo, to je naše morje!

Laško oko je videlo že davno, da bi bila tudi devinska tla rodovitna za njih zalegino propagando.

Tam v sivem gradu kraljuje že več let italijanska rodovina — Negrini. — Ta »gastaldo« je glavni steber in agitator leginega upanja. In res: Lega je sredi vasi, ravno pred županovo hišo zalegla »svoj otroški vrt«. Še so v spominu oni nesrečni dnevi, ko je odmevala slovenska jeza, a danes je mir in po zaslugah gastalda Negrinija ima laška legina šola baje že 60 otrok!! — Pa ne mislite, da so vsi ti »puro sangue«!

Mi bi se o tej priliki drznili vprašati, da-li tudi lastnik devinskega grada odobruje in soglašja z vedenjem svojega gastalda Negrinija?!

Ali je njega visokosti, češkemu plemenitašu, grofu Thurn-Taksis, sploh znana ta laška gonja v slovenskem Devinu?!

Mi bi iskreno priporočili gospodu grofu, naj vendar enkrat prepove svojemu hlapcu, tiranju grde propagande za italijansko zalego. — Devinskemu županu bi pa svetovali, naj bi tudi on

premišljeval, da-li bi ne bilo mogoče v Devinu ustanoviti slovenski otroški vrtec?!

Skratka, mi Slovenci ne smemo zgubljati časa! Povsod, koder je nevarnost: ali da je že sovražnik pred vrati, ali da se bliža, treba je energično postopati in se postaviti v bran! V naših obmejnih vaseh pa naj bi možje, županstva in veljaki delali na to, da se bodo povsod ustanovljali slovenski šolski vrteci, da nam laški, nikdar siti volk ne pograbi, kar imamo najdražjega.

Prijatelj mladini.

Neverjetno! Pišejo nam: Dan 19. t. m. zjutraj so šli trije bratje B. na e. k. sodišče v Kopru. Imeli so urediti neko zapuščinsko stvar. Dotični sodni uradnik ni umel ni besedice slovenske, tako, da so naši ljudje morali govoriti laški, ali pa iskati si — tolmača!

Istega dne popoldne okoli 4. ure so šli isti bratje zopet na isto sodišče z namenom, da plačajo svoto, dolžno za neko sodno komisijo. Dospevši v urad, so pozdravili trojico tam nahajajočih se gospodov, seveda so storili to v slovenskem jeziku. Eden iz trojice gospodov pa je rekel: »La venga avanti lei che sa parlar ben italian«. (Pridite naprej vi, ki znate dobro laški.) Oni od omenjenih treh bratov, na katerega je pokazal uradnik, izgovorivši ravnokar navedene laške besede, je izjavil, da ne ume drugega, nego samo slovenski. Gospoda je prejela »sveta« jeza in govoril je: »Se vole parlar italian ve distrigemo oggi, se no, tornare domani«!! (Ako hočete govoriti laško, vas odpravimo danes, ako ne, pa pridite — jutri!)

Tako se govori še danes z nami davkoplačevalci in tako govore z nami oni, katere mi plačujemo in redimo!!!

Gospodu, ki ima besedo nad temi »slavnimi« mogočenci, priporočamo, naj stori svojo dolžnost. Naši možaki so pripravljeni za dokaz resnice.

Vnebovpijoče krivice, ki se nam gode še danes na e. k. oblastnjah, nas pa spominjajo na: »Tega ne bo nikoli« in pa na oni: »Bodite dobri!« Obema pa odgovorjamo: Tega ne bo nikoli!!! Trije bratje.

»Veliki Galeotto«. Sinoči so tržaški Slovani imeli priliko, videti moderno dramo enega največjih veleumov našega veka, španjskega pesnika Echequeranya. Posredoval je zares poklican mož, tuk. srbski konzul g. Davičo, ki nam je ta krasni umotvor — ne po ovinkih nemške ali kake druge literature, — ampak neposredno iz španjskega jezika samega, ki mu je takorekoč materini jezik, presadil v blaglasni srbski ali hrvaški jezik. *Interpretirala je to moderno dramo družba gosp. Stojkovića na način, ki je dostojen vsake prestolnice in ki bi zaslužil večje udeležbe, nego je bila v itak že majhni dvorani „Tersicore“.*

Vse glavne osebe so bile popolnoma kos svojim zares težkim ulogam. Posebno g. Stojković se je povsod v nekaterih pretresljivih prizorih na vrhuncu dramatiške umetnosti. Pa tudi ga. Stojković kakor Julija, g. Ivanović kakor Don Manuel, g. Madarić kakor Don Severo in gspica. Petrović kakor Mersela so igrali tako naravno, da jim nimamo prav ničesar prigovarjati.

Kar se tiče žaloigre same, vam je snov res moderna. Tu nimate oficijelnega glavnega junaka, okrog katerega bi se sukalo in zaklepalo vse dejanje. Pač, imate ga! A to ni navaden junak ali junakinja, to je stoglava intrigantinja — fama: govoriča, obrekovanje zateguje vozelj in Don Manuel postane žrtev — javnega menenja.

Blag značaj, kakor je Don Manuel, prijatelj pesniku Ernestu, je vzel poslednjega iz pijetete in hvalečnosti o njegovega očeta in svojo udobno hišo. Srečno živi trojica: stari trgovec Manuel, mlada mu žena Julija in »sanjar« Ernesto v lepem miru, neskrbno življenje v atmosferi idealov. Občujejo kakor bratje in sestre in veselijo se dela, ki se ustvarja v rokah nadarjenega pesnika.

V to idilo pa je posegla intrigantinja — fama. Ljudje so začeli šepetati in sumničati razmerje med mlado gospo in mladim pesnikom ter smešiti dobričino — soproga. Nazadnje mora verjeti on sam, da je klepetanje hudobnih jezikov opravičeno.

Katastrofa! Žalilec je ranil priletnega trgovca; isti umira v zavesti, da je mlada dvojica kriva.

In vendar je nedolžna! Nikdar ni bilo čistejših značajev, uzornejših prijateljev, nego sta Ernesto in Julija. A svet ne razume takega razmerja,

ali noče razumeti. In naposled je doseglo to zlobno javno menenje toliko, da je razrušilo srečo rodbine in stiralo Julijo Ernestu v naročje.

Jedro žaloigre je, kakor vidimo, življenjskega pomena. Javno menenje je tiran, ki nas mori vse od prvega do zadnjega, ki nas sili, da nosimo krinko na obrazih sami ter jo zahtevamo od drugih.

V tem oziru je ta drama tendenciozna. Ali načelo, katero brani, je zdravo.

Saj vidimo povsod po svetu, in zlasti tudi na Slovenskem, kaki sužnji javnega menenja smo še, sužnji neštete množice, ki se straši vsakega svobodnega diha, vsake prikazni, ako je nemavna, nova, množice, ki hoče vse, kar ni ulito po njenem »kalupu«, zatreti s silo.

Naj poskusi pri nas prijatelj udariti nove akorde — njegova lira zgori na gromadi. Naj izrazi pri nas politik svoja načela, pa naj se še tako in edino prava, psovke in obrekovanje se usuvajo nanj v hujši plohi, nego je bilo kamenje, ki je letelo na prvega mučenika, sv. Štefana. In naše ženske? Pa molčimo o tem kočljivem vprašanju!

V tem oziru se tiče ideja, izražena v »Vel. Galeotto«, svetovnega in aktualnega vprašanja.

Z ognjem in mečem proti obrekovanju in filisterstvu, ki pod hinavsko krinko vzgoje in morale izpodkopava dobri glas in srečo posamičnikov in celih slojev! »Kaj porečejo ljudje?« — to vprašanje nas ne sme motiti. Kaj nam pravita vest in sree, to bodi naš kašipot!

Odbor »Kmetijske družbe« bo imel v petek, dne 29. t. m. ob 7. uri zvečer svojo sejo.

Predsedništvo vojaško-veteranskega podpornega društva nam naznanja, da je glasom dopisa iz pisarne dvornika Njeg. ces. visokosti, nadvojvode Frana Ferdinanda d'Este št. 455 od 24. septembra 1899. njegova cesarska visokost blagovolila prevzeti pokroviteljstvo »Vojaško-veteranskega podpornega društva za Trst in okolico«.

Iz sv. Križa tržaškega nam pišejo: Dne 2. oktobra prične pri nas trgateg. Ukljub raznim boleznim, ki vladajo na trtah, je ostalo grozdje zdravo in je pričakovati dobre letine, sosebno dobrega prosekera. Gg. krčmarjem in trgoveem priporočamo, da naj se obrnejo do naše podružnice kmetijske družbe.

Trgateg na Pazinščini. Pišejo nam od tam: Trgateg se zaprične te dni. Po nekaterih krajih je dovoljno in dobrega grozdja in bo dobrega vina. To naj služi v ravnanje onim trgoveem, ki se žele tu preskrbeti z vinom.

Prošnja. Odbor družbe sv. Nikolaja bi rad uprizoril igro »Mlinar in njegova hči«, toda knjig ne more dobiti nikjer. Obračamo se tem potom do slavnih društev in p. n. zasebnikov, ki imajo to igro, da bi nam je blagovolili posoditi. Brže, boljše. Naslov: Ponikvar Karla, Sv. Ivan, Trst. — Zelo bode hvaležen Odbor.

Poštno-parniška zveza Trst-Pulj. Od dne 1. oktobra t. l. do 31. marca 1900. bodo parniki društva »Istria« odhajali iz Trsta in iz Pulja ob 6. uri in tri četrt zjutraj.

Pojasnilo. Oziroma na podlistek »Roka«, priobčen v zadnjih dveh izdanjih našega lista, izjavljamo, da se je spisal brez vednosti in privoljenja dotične osebe, katere ime je vpleteno vmes.

Garibaldinci pred sodiščem. Včeraj v jutro se je vršila razprava proti Hermanu R., ker je kričal: mola! (izpusti), ko je bil nadzornik Knafela aretiral nekega mladiča, ki je upil »viva l'Italia«.

Herman je sicer tajil, a ker je imenovan nadzornik potrdil, da je R. res izustil navedene besede, so ga obsodili v 10 dni zapora.

Drugi obtoženece Karol Z. je bil vsaj toliko pošten in »korajžen«, da je priznal klie: »viva l'Italia«. Značilno pa je, jako značilno, kako se je mož opravičeval. Rekel je, da je jednostavno storil to, kar so delali drugi. Sodišču pa ni zadostoval tudi ta izgovor. Obsodilo ga je v 8 dni zapora.

Predrznosti in svoboščine. 18-letna Marija D. je sedela včeraj na obtožni klopi, ker je svojemu gospodarju Danijelu P. ukrala 40 gold. Priznala je kaznjivi čin, a opravičevala se je, češ: gospodar si je dovoljeval meni nasproti predrznosti, pa sem mislila, da so tudi meni dovoljene neke

svoboščine. . . . Ukljub temu so ji prisodili 2 meseca ječe.

Nesreča na delu. 28-letni dninar Alojzij Gabot je padel včeraj z višine na krov nekega parnika v svobodni luki ter se ranil nevarno. Po prvi pomoči, ki mu je je podelil zdravnik rešilne postaje, so ga spravili v bolnišnico.

Tudi 49-letnega Matevža Guština so spravili tje kaj. Istega je v »Stabilimento tecnico« poškodovala težka železna plošča.

Konji z vozom vred v morju. Včeraj je s pomola št. 3 padlo v morje par konj s tovornim vozom vred, katerega so bili ravno izpraznili. Še-le čez več ur se je posrečilo potegniti konje in voz na kopno. Konji, last Antona Beningarja z Grete, so bili že mrtvi.

Dražbe premičnin. V četrtek, dne 27. septembra ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Torrente št. 6, hišna oprava in oder; Corso 25, galanterije in dragocenosti; v ulici Tintore št. 2, študentska oprema in pisarniški predmeti; v ulici Belvedere št. 33 in 35, jedna kočija; v ulici Sv. Antona št. 5, knjige in botilje.

Različne vesti.

Admiral Dewey je dne 26. t. m. na krovu »Olympije« prispel v Novi-York.

Jednajst kaznjencev ubežalo. Iz kaznilnice v Illavi pri Požunu je zadnji petek ubežalo 11 zločincev. Do sedaj so ujeli samo štiri. Vsa okolica je razburjena vsled tega, zlasti, ker se je v tem času že ulomilo pri nekem župniku, kar pripisujejo ubeglim tičkom iz Illave.

Eksplodizija. V Moskvi je dne 25. t. m. nastal v neki drogeriji požar, vsled katerega je prišlo do eksplozije. 26 oseb, med njimi 16 gasilcev, je težko ranjenih.

Narodno gospodarstvo.

O prirejanju petijota.

Predvčerajnjem smo priobčili mal člančič o prirejanju petijota. Uverjeni smo, da se je to početje marsikomu zdelo jako — odijozno, ali nam se zdi, da temu ni tako, in sicer iz nastopnih razlogov:

Vsled vseh možnih križev, ki so pali na naše uboge vinogradnike, skrčil se je že letni pridelek na vinu naših okoličanov tako hudo, da morajo — ako hočejo izhajati — prodajati vse vino, kar ga pridelujejo, do zadnje kaplje. A kaj naj imajo za domačo rabo? Kako naj dobe nadomestila? Ni drugače, nego da si prirejajo **dober** »petijot«, ki je ravno tako okusen, močan in zdrav kakor naše domače vino. Povsod po vinorodnih krajih, na Francoskem in Nemškem, se je že davno udomačil, v Avstriji se tudi že jako širi in čas je, da se tudi mi kmalu sprijaznimo s to koristno »novotarijo«. Kar svetujemo tu našim ljudem, ni ne »ponarejanje« vina, ne »sleparjenje«, kakor še vedno trde nekateri, ampak samo na **pošten** način zboljšano drugo in tretje vino. To sta zboljšana »škavec« in »žonta«, da ju doma uporabljamo kakor koristno pijačo na mestu dobro prodanega pristnega vina. Tudi zakon izrečno dovoljuje napravljjanje petijota; da, celo prodajati ga smemo, ali le **pod njegovim praviim imenom**. Kdor bi ga hotel prodati za pravo, pristno vino, ta je res slepar in zapade strogi kazni. Svetujemo, da si sleherni naših okoličanskih kmetovalcev letos vsaj v mali meri priredi petijota, da se prepričajo o dobroti in trpežnosti istega. Saj način napravljjanja je prav lahko umeti, kakor smo povedali zadnjič.

Okoličan-vinogradnik.

O Levčevem „pravopisu“.

(Dalje.)

Točka 418. — Gospodična? — Izvajanje po pridevniku za ta samostavnik je sicer pravilno ali uzorno ni, kajti spominja me na neko bajko Jutrovih dežel, ki nam vsaj resnostjo pripoveduje, da je bila Ledjeslava ustvarjena rebercem Hoslava. Tako je ljubljanska šola videla boljše mlado žensko bitje, kateremu imena ni vedela in šla je ponj h — gospodu, ta jo je poslal k mla-

demu gospodiču in še le njegovo pomočjo je izvela ime »gospodična«. Gosp. prof. Levec, se ve, je veran preveren učenec ljubljanske šole, zato ni hotel iti po naravni poti do — gospe, saj tam bi bil koj našel pravo uzorito ime onemu boljšemu mlademu ženskemu bitju, treba je bilo le izvajati kakor naravno izvajamo: beseda — besedica, čebela — čebelica, dekla — dekleca, reka — rečica, riba — ribica, šiba — šibica, zemlja — zemljica... gospa — gospica... ne, za Boga, nikar ne! tako je — hrvatsko!! — Tu ga imaš: vidiš, kak strah ima pred Hrvatami!! — Še boljšega mladega ženskega bitja neče od njih. Prazen strah.

Točka 428. — Luna ima svoj pridevnik lunin, n. pr.: lunin svet, zato ker Sloven govori o nebesnih telesih tako kakor o živih bitjih. — No, pa kaj ko bi se zvezdarji vendar-le motili, ki trdijo, da je luna mrtvo telo? O tem se prepričamo še le, ko Teslinim predivnim izumetjem po zraku na luno napeljemo naše glasove v zameno z luninimi, in če od nje ne dobimo nobenih živih glasov, onda bodemo uverjeni, da imajo zvezdarji prav; — dotle pa je lunina mrtvost še zadača.

Točki 430, 431. — Prav nič prisiljenega ni, nego čisto pravilno je, da oblikujemo svojilne pridevnike moškim lastnim imenom na — »a« in takim moškim samostavnikom tako kakor ženskim, to je na — »in«, n. pr.: To je Mihin sin, oni je Nežin ženin, čujem Smolkin glas, Tvrđinino učenje, starejšin pozdrav, to je slugin posel... saj je tako blikovanje narodno in slovansko, tore tudi književno.

Baš tako je res, da narod takim imenom in samostavnikom obrazuje svojilne pridevnike tudi na — »ov«, saj nasprotno govorimo v obče: lipov bog, lipovo evetje, smrekov les, smrekovo lubje, tepkov most... (Pride še.)

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 27. Vedno verjetneje postaja, da se ministerska kriza reši za sedaj z osnutjem uradnega ministerstva. Istemu pa ne bo načeloval kakov parlamentarec, kakor se je govorilo, ampak gotovo eden členov višje birokracije. Govori se o namestniku štirskemu grofu Clary-ju.

Dunaj 27. Glasom sporočila v »Neue Freie Presse« je cesar podelil knezu Bolgarskemu veliki križ Štefanovega reda.

Dunaj 27. H krizi javljajo, da knez Liechtenstein odpotuje zopet na Štirsko. Nemškoliberalni listi konstatujejo nadalje, da baronu Chlumetzemu se ni poverila sestava novega ministerstva. Listi menijo, da je najverjetniše, da se sestavi uradniško ministerstvo.

Le Ferrol 27. Sinoči je prišlo tu do izgrediv. Štiri osebe so zaprli. Napravil se je zopet mir.

Plovidiv 27. Poročila iz Carigrada pravijo, da poziv, ki ga je izdal znani Mladoturk Turnali Hilmi na mladoturški kongres v Brindisi za dan 30. oktobra, provzroča nekoliko vznemirjenja.

Beligrad 27. Jutri se prično razprave pred naglo sodbo proti večim radikalcem, obtoženim radi razžaljenja razkralja Milana.

Gospodična

išče mesta kakor odgojiteljica, eventuelno maséza. Poučuje tudi v italijanščini, nemščini in francoščini. Natančneje v našem upravnistvu.

Anton Širca
GORICA
Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja
razpošiljatelj iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32 nvč.
„ dalmatinsko	36 „
„ istrsko	40 „
„ namizno La	44 „
„ „ najfinejše	48 „
„ „ extra	56 „
„ „ specialitetno	60 „
„ Posebno za cerkveno luč	38 „

Naznanilo-

Podpisani si usoja javiti, da je prevzel od gosp. **Ivana Godnig-a** povsem na novo urejeno trgovino jes. vin v ulici Farneto št. 26. (nasproti bolnišnici) v dobro založeno z vsem potrebnim blagom. Osobito priporočam: Kavo (eikorijo) Sv. Cirila in Metoda, sirkovo moko za prasiče po 6 1/2 nvč. kg., otrobi drobne in debele, olje, sladkor, kavo, sodo itd.. Blago je vse sveže in cene nizke. — Pošilja se tudi na dom.

Odličnim spoštovanjem

Ivan Suban.

Spiritus sinapis compositus ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd. Steklenica z navodilom stane le 20 nvč. ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Al due Mori) Piazza grande TRST
Paziti na ponarejanja.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresnice, ogledal in železnih blagajen, po cenah, da se ni buti konkurence.

FILIJALKA

BANKE UNION V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 1/2 % proti 5 dnevni odpovedi
„ 2 1/2 % „ 12 „
„ 3 1/4 % „ 4 mesečni „
„ 3 1/2 % „ 8 „
„ 3 3/4 % „ 1 letni „

Napoleone:

po 2 % proti 20 dnevni odpovedi
„ 2 1/2 % „ 40 „
„ 3 1/4 % „ 3 mesečni „
„ 3 1/2 % „ 6 „

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2 1/4 % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gl. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bode uradnih ur. Sprejema za svoje conto-currentiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4 %	30-dnevni odkaz 2 1/2 %
30- „ „ 3 1/4 %	3-mesečni „ 2 1/2 %
	6- „ „ 2 1/2 %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavi.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 % na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirij, Inomostu Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Sol-nograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

bitku 1 % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanskih v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu. Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni
se je preselil

v ulico Valdirivo št. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8 1/4 zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo št. 1, I. nadstr.

Šivalnih strojev tovarniška zaloga Ivana Jax-a

v Ljubljani

Dunajska cesta 13.

priporočam svoje pri-

poznano najboljšiše

šivalne
stroje

za domačo porabo

in obrtniške

potrebe

Cenilniki
zastonj
in franko

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gl. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad. ravnanstvenstvo:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

Tvrđka M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim odjemalcem, da sem preskrbel svojo prodajalnico v mnogobrojnem povsem novim blagom po brezkonkurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal , moderno risanje, barve	
garantirane	po 15 nvč
Finl perkal za srajce	24 „
Oxford , barve garantirane	19 „
Francozki sateni	28 „
Piquet , barvan in bel za oblekeba	26 „
Perkalin za podloge vseh barvah	10 „
Blago možno za podloge vseh barvah	15 „
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej	
„ „ možke obleke širina 150 cm.	90 „
Alpagasér ni za ženske obleke velik izbor	50 „
Kotenina	13 „
„ bela	21 „
Navidezno platno	15 „
Platno čisto leneno	22 „
„ „ za rjuhe dvojna širina	45 „
Mušolin bel prve vrste	16 „
Chiffon za srajce	18 „
Srajce za gospe, velik izbor belih in barvane	90 „
Srajce za gospe	50 „
Moderai , zadnji kraj	60 „

Velik izbor

trakov, čipk, bordur, vezanj, svil in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje. — Vsprejemajo se naročbe možkih oblek po meri in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.

Nikolaj Terškan!

trgovec v Ljubljani

priporočam ob pričetku sezone svojo **izborna kiselje zelje v sodčkih po 200, 100, 50 in 25 kg.**, kakor tudi sveže zelje v glavah.

Pri sodčkih po 200 in 100 kg. se računi brutto za netto, pri pošiljki po 50 in 25 kg. pa se plačajo prazni sodi po 70 in 50 kr. Posebno prilično za večje rodbine in gostilničarje!

Cene brez konkurence.